

ASI - Súlyos kérdések

Asi és a Szombathely Rallye-k között különleges viszony van. 2004-ben történelmi tettet hajtott végre: először fordult elő, hogy A8-as autó futamot tudott nyerni a WRC-k között. 2005-ben ezt meg tudta ismételni, de tavaly a Duna Rallye-n elszenvedett hatalmas bukása után, orvosai javaslatára nem indult itt. Hogy idén pont itt történik vele valami, azt szinte nem is meglepő. Az autóját könnyebbnek mérték, így utólag kizárták a futamról – ahol egyébként az abszolút második helyen végzett. Asi fellebbezést nyújtott be, döntés még nem született.

- Tavaly nem indultál a Szombathely Rallye-n, ami egy kisebbfajta hátrányt jelenthetett neked a többiekkel szemben. Hogy vágta bele ebbe a versenybe?

- Murván gyakorlatilag majdnem hogy két év kihagyás után indultam most. Tavaly még Fehérváron mentünk egy nem egész gyorsot, aminek a vége nagy bukás lett. Utána nem mentünk, előtte pedig, tehát két éve, szintén a Szombathely Rallye-n szintén kizártak, de akkor az abszolút első helyről...

- Ráadásul új navigátorral, ha jól számolom, idén a harmadikkal...

- Igen, minden versenyen másik navigátorral jöttem. A mostanit Pikó Zsuzsának hívják, és nagyon-nagyon sokat és nagyon lelkiismeretesen készült erre a versenyre. Ő eddig egy darab Rallye2-es versenyen van túl, és azt kell, hogy mondjam, hogy ennyire tehetséges navigátort nagyon keveset találni. Nagyon jó érzéke van az itinerhez, és ehhez még azt kell tudni, hogy nagyon speciális, nagyon nehéz itinerem van, hisz nagyon sok információt diktálok fel, és ebből versenyzem. Ezt pedig értelemszerűen nehezebb is visszaadni, mint a kevesebbet. A két jobb pálya, amelyek az Őrségben vannak, azok sajnos elmaradtak. Én jobban örültem volna nekik, mert azokon a pályákon talán nagyobb esélyem lehetett volna. Így most azokon a pályákon mentünk, amiken már évek óta versenyzünk.

- Egészen az első szervizig rendben ment minden, még az élen is álltatok. De akkor jött a technikai bizottság... Mi történt?

- Gyakorlatilag azt kell, hogy mondjam, hogy végig minden rendben volt. Műszaki nehézségeink voltak, apróbb fékproblémák, kerékcsapágy cseréink voltak, és a kuplunggal volt bajunk. De ezen kívül tényleg jól ment minden. Aztán gyakorlatilag egy rutinnak tűnő súlymérés zajlott az első kör után a szervizpark bejárata után. Mivel problémánk volt az autóval, azonnal jeleztem a technikai bizottság egyik tagjának, hogy szeretnék új szervizidőt kapni, mert tartok tőle, nem lesz elég az idő a szerelésekre, erre röhögve az arcomba mondta, hogy ezért nem jár. Ezen felhúztam magam, mert tudtam,

hogyan ez nem igaz. A szervizpark vezetőbíróját kerestem, de ő sajnos nem volt ott a helyszínen. Utána annyit kértem, hogy hadd toljuk fel a súlymérő eszközre az autót, mert nem jó a kuplungom, és nem nagyon tudok ráhajtani, mire azt mondta, hogy a többiek mind fel tudtak állni rá, úgyhogy álljak én is fel. Ezt a hozzáállást én teljesen inkorrektnek és nem idevalónak tartom. Ekkor a navigátorom még az időellenőrzőn volt, és kezelte a menetlevelet. Én közben harmadik próbálkozásra felálltam a súlymérőre, mert folyton túlugrottam rajta. Aztán rajta voltam, vártam 10 másodpercet, kérdeztem, hogy mehetnek-e. Ismét az iménti sportbíró, ismét az arcomba nevetve közölte, hogy nem, majd ha a navigátor is a kocsihoz ül, de neki magának, aki a sátor alatt áll, senki nem szólt, hogy mérnék az autót, és rá várnak. Azt tudni kell, hogy két fajta súlymérés van. Az egyik sofőr és navigátor nélkül, ahogy az autónak 1230 kilónak kell lennie, vagy van a sofőrrel, navigátorral, amikor is 1380 kiló az autó minimumsúlya. Ez a két fajta van, és a sportbíróknak jeleznie kell, hogy melyik mérést kívánják elvégezni. Akkor már elég ingerült voltam, mert a mögöttünk két perccel érkező versenyző is bent volt az időellenőrzőben. Akkor kikiabáltam a navigátoromnak, hogy üljön be minél előbb. Beült, és egy olyan öt másodperc múlva az egyik sportbíró felhajtotta a papírt, amivel le volt takarva a mérőműszer kijelzője, leolvastott valami számot, amit én mondjuk nem láttam, de intett, és mondta, hogy mehetnek. Utána pedig bementünk a szervizpontba, hogy minél előbb el tudjuk kezdeni a javításokat. Nagyjából ez a történet. Bennem fel sem merült a kérdés, hogy az autónk a homolog súly közelébe sincs, mert aszfalton is a súly felett van 5-6 kilóval, murván meg 35 kilóval több. Nehezebb gumik, nehezebb felnik, aljvédők, szóval ez nálam nem volt kérdés. De az is furcsa volt, hogy a sportbíró nem mondta meg a leolvasott értéket – szerintem ugyanis közölnie kéne.

- Jegyzőkönyvet nem kéne kapnotok ilyenkor?

- Végülis ezt nem tudom, de jegyzőkönyvet nem kaptam. Senki nem írt alá semmit. De szerintem egy mérés nem mérés. Ha nem stimmelt az eredmény, meg kellett volna mondaniuk, és fel kellett volna újra mennünk, hogy megmérjék még egyszer, hogy hiteles legyen a mérés. Ez nem történt meg. És intettek, hogy mehetnek. De a verseny során lett volna még vagy száz alkalma a technikai bizottságnak hogy újramérje az autót, de nem tették.

- Azt mondtad, le volt takarva a mérőműszer kijelzője. Ez mindig le van takarva?

- Van, amikor le van takarva, van, amikor nem. Én ezt már korábban is szóvá tettem, hogy ez így nem normális dolog. Nekünk ezt látnunk kell. Ha bemegyek a boltba és veszek húsz deka szalámit, akkor is látom a mérleget. Na, most mi ezt nem láthattuk, és esélyem sem volt azt mondani, hogy nem stimmel, mérjük újra.

- A döntés ellen fellebbeztél?

- A szándékot benyújtottam és remélem, hogy az RSB ki fogja ezt normálisan vizsgálni. Hozzá tartozik a dologhoz, hogy a technikai bizottság úgy tárta a bizottság felé az ügyet, hogy ők szerettek volna új mérést... Ehhez képest akkor nem azt kellett volna mondaniuk, hogy mehetek. Az elmúlt két napban nagyon sokan felhívtak és megkerestek, akik ott voltak a mérésnél. Rengetegen fotóztak és videóztak ott. Én minden fórumra feltettem, hogy aki ott volt, és látta, valamint van róla felvétele, annak örülnék.

- Még egy kérdést engedj meg. Nem unod még...?

- Én nem tudom... Azt kell, hogy mondjam, hogy ez nem normális dolog, hogy emberek mások becsületével, és mások pénzével játszanak. Szerintem ez kritikán aluli. Nem tudom, nekem úgy tűnik, mintha ezeket az embereket otthon a feleségük verné, és itt próbálnak meg hatalmasak lenni. Nem is értem, hogy ezt hogy képzelik emberek! Az a baj, hogy elfogulatlan embert nagyon nehéz találni. Mindenki valakinek a barátja vagy valakije. Pedig ez így nem lehet. Gyakorlatilag ott tartunk, hogy a versenyzésem nem tud normális lenni. Mindig van, aki beszél, aki hülyeségeket beszél, aki az idegrendszeremmel játszik... Az ilyen embereknek szerintem itt nincs helye! Mindegy, várjuk ki a fellebbezés végét. És remélem, a döntés után még fogunk beszélni a dologról.